

ΙΣΠΑΝΙΑ

Το **Βασίλειο της Ισπανίας** ή Εσπερία (*Hesperia*) των αρχαίων Ελλήνων, ή *Hispania* και *Spania* των Ρωμαίων, είναι ένα κράτος της νοτιοδυτικής [Ευρώπης](#), που καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της [Ιβηρικής χερσονήσου](#). Προς Βορρά ορίζεται από τον [Βισκαϊκό κόλπο](#) και με τη [Γαλλία](#) από την οποία την χωρίζει η μεγάλη οροσειρά των [Πυρηναίων](#). Επίσης επί των Πυρηναίων και Βορειοανατολικά συνορεύει με την [Ανδόρρα](#). Ανατολικά και νότια βρέχεται από τη [Μεσόγειο Θάλασσα](#) και νοτιοδυτικά βρέχεται από τον [Ατλαντικό Ωκεανό](#). Τέλος Δυτικά συνορεύει με την [Πορτογαλία](#).

Γεωγραφία

Θέση

Η Ισπανία βρίσκεται στην νότιο δυτική ευρώπη δίπλα στην πορτογαλία

Έκταση

Η συνολική έκταση της Ισπανίας υπολογίζεται σε 505.150 τ.χλμ. Εξ αυτών τα 492.592 ανήκουν στην ηπειρωτική χώρα ενώ 4.994 στις προς Α. [Βαlearίδες νήσους](#) και 7.624 στις [Καναρίους νήσους](#). Το μεγαλύτερο μήκος αυτής από Α. προς Δ. είναι 1020 χλμ. ενώ το μέγιστο πλάτος από Β. προς Ν. είναι 856 χλμ.

Μορφολογία ξηράς

Η Ισπανία γενικά αποτελεί ένα τεράστιο σε έκταση [οροπέδιο](#) που διαμοιράζεται από αλλεπάλληλες οροσειρές σε επιμέρους μικρότερα οροπέδια. Το μέσο ύψος του εδάφους της υπερβαίνει τα 500 μ. από την επιφάνεια της θάλασσας. Το μεγαλύτερο αυτής οροπέδιο καταλαμβάνει το κέντρο της Χώρας που πλαισιώνεται προς Β. από τα [Πυρηναία](#) όρη και τα [Κανταβρικά όρη](#), προς Α. από την πεδιάδα του [Έβρου](#), του [Γουαδαλαβίρ](#) και του [Χούκαρ](#), προς Ν. από την Βαϊτική οροσειρά και την πεδιάδα της Ανδαλουσίας και προς Δ. από ελαφριά κλίση του εδάφους που υφίστανται τα χαμηλότερα λεκανοπέδια του ποταμού Ντούρο, [Τάγου](#) και [Γουαδιάνα](#). Συνεπώς από ορογραφική άποψη η Ισπανία διακρίνεται σε πέντε γεωφυσικές περιοχές των Πυρηναίων και Κανταβρικών, το κεντρικό οροπέδιο, τα Ιβηρικά όρη, τις κοιλάδες του Έβρου και των άλλων ποταμών και τέλος την πεδιάδα της Ανδαλουσίας με τα χαμηλότερα δυτικά οροπέδια.

Κεντρικό οροπέδιο

Το κεντρικό ισπανικό οροπέδιο έχει έκταση 235.000 τ.χλμ. Το μέσο υψόμετρο είναι 650 μ., του δε Β. τμήματος 700 μ. και του Ν. 600 μ. Το ύψος του οροπεδίου ελαττώνεται από Α. προς Δ. με συνέπεια οι μεγάλοι ποταμοί Ντούρο, Τάγος και Γκουαδιάνα να ρέουν προς τη διεύθυνση αυτή. Οι κοιλάδες των ποταμών αυτών χωρίζονται από απότομες χιονοσκεπείς οροσειρές που υψώνονται στο μέσον του οροπεδίου και που αρχίζουν από τα [Ιβηρικά όρη](#) με ίδια κατεύθυνση των ποταμών. Οι οροσειρές αυτές είναι:

- Μεταξύ των ποταμών Ντούρο και Τάγου: η "Γουαδαρράμα", η "Σιέρρα ντε Γρέδος", και η "Σιέρρα ντε Γάτα" κοντά στα Πορτογαλικά σύνορα.
- Μεταξύ των ποταμών Τάγου και Γουαδιάνα: η "οροσειρά Τολέδο", και η "Σιέρρα Γουαδαλούπε". Από τις κεντρικές αυτές οροσειρές το κεντρικό οροπέδιο χωρίζεται σε τρία επιμέρους οροπέδια, της "Παλαιάς Καστίλλης" προς ΒΔ. μέσου υψομέτρου 850 μ., της

"Νέας Καστίλλης" προς το κέντρο και Ανατολικά μέσου υψομέτρου 600 μ. και το οροπέδιο της "Εστρεμαδούρας" προς ΝΔ. μέσου υψομέτρου 500μ.

Ποταμοί

Οι περισσότεροι και σημαντικότεροι ποταμοί της Ισπανίας πηγάζουν από το κεντρικό οροπέδιο στο οποίο και κυριαρχούν τα [Ιβηρικά όρη](#) και αυτοί είναι:

- Ο ποταμός [Τάγος](#) που εκβάλλει στον Ατλαντικό ωκεανό στο κόλπο Ντούρο ή Ντουέρο της Λισσαβόνας.
- Ο ποταμός [Γουαδιάνα](#) που εκβάλλει και αυτός στον Ατλαντικό ωκεανό στα Ισπανοπορτογαλικά σύνορα.
- Ο ποταμός [Γουαδαλκιβίρ](#) που εκβάλλει στο κόλπο του [Κάδιξ](#) (τα αρχαία *Γάδειρα*) προερχόμενος από την οροσειρά Σιέρρα Μορένα.

Από τους ποταμούς που εκβάλουν στη Μεσόγειο σημαντικότερος είναι ο ποταμός [Έμπρο](#) (ή *Εύρος* κατά τους αρχαίους Έλληνες) που είναι και ο μεγαλύτερος της Ισπανίας. Πηγάζει από τα [Κανταβρικά όρη](#) και εκβάλλει σε ευρύτατο δέλτα βόρεια του κόλπου της Βαλένθια. Εκτός όμως αυτού στον ίδιο κόλπο εκβάλλει ο επίσης σημαντικός ποταμός [Γουαδαλαβίρ](#).

Εκτός των παραπάνω υφίστανται και πολλοί άλλοι μικρότεροι ή παραπόταμοι των προηγούμενων που διασχίζουν τη χώρα σχεδόν προς όλες τις κατευθύνσεις. Στην Ισπανία υπάρχουν ελάχιστες λίμνες χωρίς ιδιαίτερη σημασία.

Ακτογραφία

Οι ακτές της Ισπανίας είναι λίαν εκτεταμένες προς Β. ΒΔ. και ΝΔ προς τον Ατλαντικό Ωκεανό και ΝΑ., Α. και ΒΑ. προς την Μεσόγειο. Οι Β. και ΒΔ. ακτές από τις εκβολές του ποταμού Μπιντασσόα παρά τα Ισπανογαλλικά σύνορα μέχρι τις εκβολές του ποταμού Μίνιο παρά τα Ισπανοπορτογαλικά σύνορα έχουν μήκος 1301 χλμ. Οι δε προς ΝΔ. από τις εκβολές του ποταμού Γκουαδιάνα, στα Ισπανοπορτογαλικά σύνορα, μέχρι του Ακρωτηρίου των Σταυρών (Cap de Creus) στα Ισπανογαλλικά σύνορα, έχουν μήκος 2708 χλμ. Έτσι η συνολική ανάπτυξη των ευρωπαϊκών ισπανικών ακτών είναι περίπου 4000 χλμ.

Γενικά οι ακτές της Ισπανίας δεν παρουσιάζουν μεγάλη κατάτμηση, προσφέρουν όμως πολλούς ασφαλείς φυσικούς λιμένες. Στη Μεσόγειο σχηματίζουν δύο μεγάλους Κόλπους, της Βαλένθια και της Μάλαγα. Προς δε τον Ατλαντικό εις μεν το νότιο τμήμα είναι ο Κόλπος του Κάδιξ, εις δε το βόρειο τμήμα είναι ο μέγας [Βισκαϊκός κόλπος](#) ή και "Γασκωνικός" καλούμενος. Ιδιαίτερο πάντως χαρακτηριστικό της ισπανικής ακτογραφίας αποτελεί το [Στενό του Γιβραλτάρ](#) που χωρίζει την ευρωπαϊκή ήπειρο από την αφρικανική. Επί των ισπανικών ακτών βρίσκονται πολλές σημαντικές πόλεις τόσο για την ιστορία τους όσο και για την οικονομική τους ανάπτυξη.

Χλωρίδα

Η [χλωρίδα](#) της Ισπανίας λόγω της ποικιλίας της μορφολογίας του εδάφους αλλά και του κλίματος είναι ποικίλη και διαφέρει όχι μόνο κατά το ύψος αλλά και κατά περιοχές. Η έλλειψη άφθονου ύδατος στις ορεινές περιοχές καθιστά εκεί την χλωρίδα όχι τόσο πλούσια όσο άλλων Χωρών με ίδιο υψομετρικό και ορεινή έκταση.

Έτσι η χλωρίδα της Ισπανίας στα βόρεια διαμερίσματα και ιδίως στα [Πυρηναία](#) και στη [Καταλωνία](#) είναι όμοια με της κεντρικής Ευρώπης, ενώ των ανατολικών παραλίων

περιλαμβάνεται στη Μεσογείου, των δε βορείων ακτών προς τον [Ατλαντικό](#) όμοια με της βορείου Ευρώπης. Η δε χλωρίδα του κεντρικού οροπεδίου μοιάζει πάρα πολύ, όσο κι αν φαίνεται περίεργο, με τις ρωσικές [στέπες](#)! Τέλος το νότιο τμήμα της Ισπανίας περιλαμβάνεται στη χλωρίδα της βορείου Αφρικής όπου και απαντώνται φοίνικες, ζαχαροκάλαμα και πλείστα εσπεριδοειδή.

Τα δάση της Ισπανίας δυστυχώς σήμερα σπανίζουν. Εκτός των μεγάλων καταστροφών που υπέστησαν στο διάβα της ιστορίας από τις διάφορες στρατιές, που διέσχισαν την Χώρα, ειδικά τον ΙΘ΄ αιώνα, η [υλοτομία](#) για τις διάφορες ανάγκες του πληθυσμού ήταν ανεξέλεγκτη, μέχρι αναρχίας. Αν συνυπολογισθούν και οι τεράστιες πυρκαγιές που έχουν σημειωθεί τα τελευταία χρόνια η εικόνα των ισπανικών δασών φαίνεται αποκαρδιωτική.

Τα κυριότερα είδη δένδρων των δασών της Ισπανίας είναι το [πεύκο](#) και η [δρυς](#). Αντίθετα πλουσιότερη φαίνεται η Χώρα σε βοσκοτόπια που αφθονούν πράγματι, κυρίως, στο κεντρικό οροπέδιο, και στους πρόποδες των Πυρηναίων και [Κανταβρικών ορέων](#).

Πανίδα

Η [πανίδα](#) της Ισπανίας είναι ένα μείγμα μεσογειακής και βορειοαφρικανικής πανίδας με παρουσία ειδών που δεν απαντώνται ή σπανίζουν σε άλλες Ευρωπαϊκές Χώρες, όπως για παράδειγμα είναι το είδος του λαγού, ο ερπυστής, ή η μυγαλή των Πυρηναίων, ο πίθηκος ο άκερκος, κ.ά.

Υπάρχουν επίσης ιδιαίτερα είδη ερπετών, οστράκων, ιχθύων και μεγάλη ποικιλία πεταλούδων (όπως παρατηρείται και στην νήσο Ρόδο, στην Ελλάδα). Επίσης από τα μεγάλα ζώα που υπάρχουν ξεχωρίζει το μακρύμαλλο είδος των προβάτων με το όνομα «μερινό» καθώς και οι εκλεκτές ποικιλίες αλόγων, βουβαλιών αλλά και σκύλων με το όνομα «σπανιέλ».

Κλίμα

Το [κλίμα](#) της Ισπανίας ποικίλει ανάλογα των περιοχών και του ύψους του εδάφους, παρουσιάζοντας έτσι μεγάλες διαφορές μεταξύ των περιφερειακών διαμερισμάτων. Γενικά είναι [εύκρατο](#) με πολλές ομοιότητες εκείνων της Ιταλίας και της Ελλάδος με λιγότερες όμως [βροχοπτώσεις](#) αυτών των Χωρών. Η δε ξηρότητα που παρατηρείται σε διάφορες περιοχές είναι τόσο μεγάλη ώστε να χαρακτηρίζει ένα μεγάλο τμήμα των εδαφών της να μοιάζει με την περιοχή του αφρικάνικου άτλαντος (όρους). Έτσι ενώ στη [Μαδρίτη](#) η μέση ετήσια [θερμοκρασία](#) είναι +14 °C , η [Σεβίλλη](#) παρουσιάζει +20 °C και ενώ στις παρυφές των [Κανταβρικών ορέων](#) και [Πυρηναίων](#) η βροχή φθάνει τα 1-2 εκατοστά εντούτοις στο κεντρικό οροπέδιο κυμαίνεται μόλις στα 0,25-0,27 εκ.

Δημογραφία

Ο συνολικός πληθυσμός του κράτους είναι, σύμφωνα με εκτιμήσεις του 2009, 45.525.002 κάτοικοι^[3]. Το προσδόκιμο ζωής στο σύνολο του πληθυσμού ήταν σύμφωνα με εκτιμήσεις του 2009 τα 80,05 χρόνια (76,74 χρόνια οι άνδρες και 83,57 οι γυναίκες).^[3]

Θρησκεία

Οι Ισπανοί είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος τους [χριστιανοί Ρωμαιοκαθολικοί](#), αν και η δύναμη της Εκκλησίας έχει μειωθεί αρκετά τα τελευταία χρόνια.

Η Εκκλησία της Ισπανίας περιλαμβάνει 11 Ιερές Μητροπόλεις και 52 Επισκοπικές θέσεις μετά βοηθών Επισκόπων που ιστορικά υπάγονται στην Αρχιεπισκοπή του Τολέδου, με 20.000 περίπου ιερείς σε ισάριθμους Ναούς εκ των οποίων 66 είναι Καθεδρικοί, 17.200 παρεκκλήσια, 970 περίπου μοναστήρια ανδρών με 17.000 μοναχούς και 3730 γυναικεία μοναστήρια με 50.000 περίπου μοναχές*. Οι δε Αρχιερείς της Μαδρίτης - Αλκαλά και της Βαρκελώνης υπάγονται (εξαρτώνται) απ' ευθείας από το [Βατικανό](#).

Σήμερα το Ισπανικό Σύνταγμα (άρθρο 16) παρέχει και προστατεύει πλήρως την [ανεξιθρησκία](#), που είχε ξεκινήσει από το 1868. Έτσι από τις [29 Δεκεμβρίου 1978](#) δεν υφίσταται ο όρος «επίσημη θρησκεία» στην Ισπανία. Από ένα «ρεπόρτο» (αναφορά) της Επισκοπικής Συνόδου της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας του 1982 αναφέρεται ότι το 82,76% των παιδιών που γεννήθηκαν το 1981 στην Ισπανία βαπτίσθηκαν κατά το αυτό δόγμα. Στην έρευνα εκείνη διαφάνηκε επίσης ότι υφίστανται 250.000 άλλοι Χριστιανοί, μεταξύ των οποίων [Προτεστάντες](#), Μάρτυρες του Ιεχωβά, (περίπου 60.000) καθώς και πολλοί [Μορμόνοι](#).

Η πρώτη [Συναγωγή](#) από της έξωσης των Ιουδαίων το [1492](#) άνοιξε στη Μαδρίτη στις [2 Οκτωβρίου 1959](#). Ο αριθμός των Ιουδαίων της Ισπανίας υπολογίζεται στις 13.000.

(*) Οι αριθμοί ιερέων, μοναστηριών και μοναχών ανάγονται κατά το [1955](#).

Οικονομία

Γεωργία

Η Ισπανία θεωρείται από τις περισσότερο γεωργικές χώρες της Ευρώπης. Το έδαφός της είναι πολύ γόνιμο αλλά μέχρι το 1960 ήταν ατελώς καλλιεργούμενο. Στους παλαιότερους χρόνους οι Ρωμαίοι θεωρούσαν την Ισπανία ως [σιτοβολώνα](#) της αυτοκρατορίας τους. Οι δε Άραβες κατάφεραν ένα πολύ μεγάλο μέρος του αγόνου εδάφους να το καταστήσουν γόνιμο. Παρά ταύτα σήμερα ακόμη περισσότερο από το 1/3 του συνολικού καλλιεργήσιμου εδάφους παραμένει ακαλλιέργητο. Η απουσία της εντατικής καλλιέργειας οφείλεται κυρίως στην έλλειψη εργατικών χεριών και επαρκούς ύδατος. Όμως στα τελευταία χρόνια έχουν εντατικοποιηθεί οι προσπάθειες προς αύξησή της.

Τα κυριότερα προϊόντα της Ισπανίας είναι ο [σίτος](#), το [λάδι](#) (πρώτη σε παραγωγή στην Ευρώπη), το [κρασί](#), οι [ελιές](#), το [κριθάρι](#), οι [πατάτες](#), [φρούτα](#) και [εσπεριδοειδή](#).

Από άποψης παραγωγής οίνου στην Ευρώπη έρχεται δεύτερη μετά την Γαλλία. Η ποιότητα των ισπανικών κρασιών θεωρείται καλή, με μικρότερη φήμη όμως από τα γαλλικά κρασιά. Ονομαστά κρασιά με ονομασία προελεύσεως είναι από την περιοχή της Ριόχα (Rioja), Πενεδές (Penedés), Ριβέρα ντελ Ντουέρο (Ribera del Duero) όπως και τα [Κρασιά της Μάλαγας](#) όπως το Μοσκατέλ (παρόμοιο με το ελληνικό μοσχάτο). Η Ισπανία παράγει επίσης άφθονα οινοπνευματώδη ποτά πολλά εκ των οποίων είναι ονομαστά και εκτός της χώρας ιδίως εκείνα των περιοχών της Ταρραγόνας, της Βαρκελώνης και της Ανδαλουσίας ([σέρου](#) ή [χερέθ](#)).

Κτηνοτροφία

Η [κτηνοτροφία](#) στην Ισπανία θεωρείται αρκετά προοδευμένη ειδικά μετά την ένωση όλων των Ισπανών κτηνοτρόφων σε Συνομοσπονδία, η οποία και πέτυχε την εισαγωγή των καλύτερων ειδών για τα εδάφη της χώρας που παρέχουν άφθονους βοσκοτόπους. Κατά τις στατιστικές του [1960](#) η Ισπανία διέθετε 20.100.000 πρόβατα, 5.800.000 χοίρους, 4.800.000 κατσίκες,

3.800.000 αγελάδες, 1.300.000 ημιόνους, 1.100.000 όνους, 700.000 ίππους και στις Καναρίους νήσους 4.300 καμήλες.

Τα κτηνοτροφικά προϊόντα της Ισπανίας ως εκ τούτου είναι άφθονα, υπερκαλύπτουν την εσωτερική αγορά και μεγάλες ποσότητες διατηρημένων κρεάτων (όπως το γνωστό χαμόν), μαλλιά, δέρματα, τυροκομικά, συσκευασμένα γαλακτοκομικά εξάγονται. Τέτοια προϊόντα μπορούν να βρεθούν συχνά και στην Ελλάδα σε αλυσίδες ανώτερης στάθμης όπως ο Βασιλόπουλος.

Αλιεία

Η Ισπανία με τα υφιστάμενα εκτεταμένα παράλια τόσο προς τον Ατλαντικό όσο και προς τη Μεσόγειο παρουσιάζει επίσης ανεπτυγμένη αλιεία μ' ένα μεγάλο αλιευτικό στόλο σκαφών ανοικτής, μέσης και παράλιας [αλιείας](#). Σημαντικά κέντρα αλιευτικής δραστηριότητας είναι οι λιμένες [Α Κορούνια](#), [Φερρόλ](#), [Πάλος](#) και [Κάδιθ](#) προς τον Ατλαντικό, οι [Σανταντέρ](#), [Χιχόν](#) και [Μπιλμπάο](#) στο Βισκαϊκό και οι [Μάλαγα](#), [Αλμερία](#), [Καρθαγένη](#) και περισσότερο όλων [Βαρκελώνη](#) στη Μεσόγειο.

Μεγάλο μέρος των ισπανικών αλιευμάτων εξάγονται στο εξωτερικό. Κυριότερα είδη των ισπανικών αλιευμάτων είναι από την Μεσόγειο [λαυράκια](#), [σκουμπριά](#), [συναγρίδες](#), [γλώσσες](#) και διάφορα μαλάκια και όστρακα, από δε τον Ατλαντικό βακαλάος, [σαρδέλες](#) και [τόννοι](#). Επίσης και από τους ισπανικούς ποταμούς, [σολομοί](#).

Βιομηχανία

Η ισπανική βιομηχανία έχει γνωρίσει ιδιαίτερη ανάπτυξη μετά την είσοδο στην ΕΕ το 1986. Ξεκίνησε από προϊόντα εντάσεως εργασίας αλλά σήμερα εξελίσσεται όλο και περισσότερα στην δημιουργία προϊόντων υψηλής αναγνωσιμότητας βασισμένα στο σύγχρονο βιομηχανικό σχέδιο, όπως τα προϊόντα της Inditex (ιδιοκτήτρια των αλυσίδων [Ζάρα](#), Μάσιμο Ντούτι, Pull and Bear, [Bershka](#) κ.α.), τα αυτοκίνητα της Σέατ ([SEAT](#), ανήκει στην [Volkswagen](#)), τα είδη υγιεινής Ρόκα (Roca).

Λόγω της αύξησης των μισθών όλο και πιο συχνά η παραγωγή μεταφέρεται στο εξωτερικό (Αν. Ευρώπη, Κίνα) και στην Ισπανία μένει η διοίκηση και ο σχεδιασμός προϊόντων.

Τουρισμός

Η Ισπανία είναι μια έντονα τουριστική χώρα, κυρίως στα παράλια της Μεσογείου και στις Κανάριες και Βαlearίδες νήσους. Η χώρα είναι δεύτερη στον κόσμο σε αφίξεις (μετά την Γαλλία) και σε εισόδημα (μετά τις ΗΠΑ) και ο τουρισμός προσφέρει περίπου 12% του ισπανικού ΑΕΠ. Κυριότερες χώρες αφίξεων είναι η Γαλλία, η Γερμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιταλία. Οι τουρίστες έρχονται με αεροπλάνα, αλλά και οδικώς ή με το τρένο.

Επίσης υπάρχουν ακόμη τέσσερεις οικονομικοί παράγοντες όπως το εμπόριο, οι επικοινωνίες, μεταφορές και η ναυτιλία.

Ναυτιλία

Ο [εμπορικός στόλος](#) της Ισπανίας το [1928](#) αριθμούσε 1711 πλοία (άνω των 50 τόνων) συνολικού εκτοπίσματος 1.200.000 τόνων. Η ναυτική κίνηση των λιμένων της Ισπανίας (1928) παρουσίαζε 18.820 κατάπλους πλοίων συνολικού εκτοπίσματος 24 εκατομμυρίων τόνων, εκ

των οποίων τα 9.079 ήταν υπό ισπανική σημαία. Το 1974 ο εμπορικός στόλος της Ισπανίας αριθμούσε 704 [πλοία](#), άνω των 100 τόνων), συνολικής [χωρητικότητας](#) 4.519.966 κ.ο.χ. κατέχοντας την 14η θέση παγκοσμίως.

Κυριότεροι λιμένες της Ισπανίας είναι στον μεν Ατλαντικό: το [Μπιλμπάο](#), το [Σανταντέρ](#), το [Χιχόν](#), η [Φερρόλ](#) και η [Κορούνια](#), ενώ στη Μεσόγειο: η [Βαρκελώνη](#), η [Καρθαγένη](#), το [Αλχεθίρας](#) (κοντά στο [Γιβραλτάρ](#)) και η [Βαλένθια](#).

Πολιτικά

Κύριο λήμμα: [Πολιτικά της Ισπανίας](#)

Το πολίτευμα της Ισπανίας είναι [βασιλευομένη δημοκρατία](#). Αρχηγός Κράτους είναι ο εκάστοτε Ισπανός Μονάρχης και αρχηγός Κυβερνήσεως ο [Πρωθυπουργός](#). Το σύστημα είναι πολυκομματικό, με την κυβέρνηση να ασκεί εκτελεστική εξουσία και τα δύο σώματα του Κοινοβουλίου να ασκούν την κεντρική νομοθετική εξουσία. Η δικαστική εξουσία είναι ανεξάρτητη. Η χώρα έχει [Σύνταγμα](#) που τέθηκε σε ισχύ στις [29 Δεκεμβρίου](#) του [1978](#).

Αρχηγός Κράτους είναι ο Βασιλιάς [Χουάν Κάρλος Α΄](#), από τις [22 Νοεμβρίου](#) του [1975](#). Πρωθυπουργός είναι ο [Χοσέ Λουίς Ροδρίγκεθ Θαπατέρο](#), που εξελέγη στις [14 Μαρτίου](#) του [2004](#).

Δικαίωμα ψήφου στις εκλογές έχουν όσες και όσοι είναι ηλικίας 18 ετών και άνω.^[3] Στις 9 Μαρτίου του [2008](#) διεξήχθησαν βουλευτικές εκλογές.^[4] Στις εκλογές αυτές εξελέγησαν 350 βουλευτές στο Κογκρέσο και οι 208 άμεσα εκλεγμένοι στην Άνω Βουλή, την ισπανική δηλαδή Γερουσία. Το κυβερνών Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα της Ισπανίας (PSOE) με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό [Χοσέ Λουίς Ροδρίγκεθ Θαπατέρο](#) ανακηρύχθηκε νικητής των εκλογών, ενώ το Λαϊκό Κόμμα της Αντιπολίτευσης παραδέχθηκε την ήττα του.^[5]

Διεθνείς σχέσεις

Μετά το θάνατο του Στρατηγού Φράνκο και την επιστροφή στη δημοκρατία το 1975, η πρώτη προτεραιότητα στην εξωτερική πολιτική της Ισπανίας ήταν να βγει από την απομόνωση που βρισκόταν τόσα χρόνια και να διευρύνει τις [διπλωματικές σχέσεις](#) της, να ενταχθεί στην [Ευρωπαϊκή Κοινότητα](#) και να καταστήσει τις σχέσεις της με την Δύση ασφαλείς.

Σαν μέλος του [NATO](#) από το 1982, η Ισπανία έχει αναδειχθεί ένα σημαντικό μέλος των διεθνών δραστηριοτήτων ασφαλείας. Η είσοδος της στην [Ευρωπαϊκή Ένωση](#) αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό κομμάτι της εξωτερικής της πολιτικής και σήμερα η Ισπανία έχει άριστες σχέσεις με όλα τα ευρωπαϊκά κράτη με στενή συνεργασία σε τομείς αστυνόμευσης, μετανάστευσης, αγροτικής πολιτικής και βέβαια νομισματικής πολιτικής (ιδρυτικό μέλος της [ευρωζώνης](#)). Ακόμη και σε πολλά διεθνή ζητήματα πέραν της Δυτικής Ευρώπης, η Ισπανία προτιμά να συντονίζει τις προσπάθειές της μαζί με αυτές των υπόλοιπων μελών της ΕΕ μέσα από τον Ευρωπαϊκό μηχανισμό πολιτικής συνεργασίας.

Το 1986, μόλις κατέστησαν ομαλές οι διπλωματικές σχέσεις της με το [Ισραήλ](#) και την [Αλβανία](#), η Ισπανία ουσιαστικά ολοκλήρωσε τη διαδικασία της διεύρυνσης των διπλωματικών της σχέσεων. Η μοναδική χώρα με την οποία δεν έχει σήμερα διπλωματικές σχέσεις είναι η [Βόρεια Κορέα](#).

Ισπανικός Πολιτισμός

Φιλολογία

Το κλασικότερο έργο της ισπανικής λογοτεχνίας είναι ο [Δον Κιχώτης](#) του [Μιγκέλ Θερβάντες](#). Η ισπανική λογοτεχνία έχει πλούσια παράδοση και δυνατή αλληλεπίδραση με τη [Λατινική Αμερική](#). Από τους σύγχρονους συγγραφείς σημαντικοί θεωρούνται οι [Χουάν Ραμόν Χιμένεθ](#) (Νόμπελ λογοτεχνίας 1956), [Καμίλο Χοσέ Θέλα](#) (Νόμπελ λογοτεχνίας 1989), [Πίο Μπαρόχα](#) κ.α.

Ζωγραφική

Η Ισπανία έχει πολύ μακριά παράδοση στην [ζωγραφική](#). Από τους [Βελάσκειθ](#), [Ελ Γκρέκο](#) δια μέσου του πρωτοποριακού [Γκόγια](#) για να φτάσουμε στον 20ο αιώνα και τους [Πικάσσο](#), [Μιρό](#) και [Νταλί](#). Να υπενθυμίσουμε πως ο Ελ Γκρέκο ήταν Έλληνας και το πραγματικό του όνομα ήταν Δομίνικος Θεοτοκόπουλος.

Μουσική

Η ισπανική μουσική έχει μεγάλη ποικιλία κατά περιοχές, που σχετίζεται βεβαία με τις διαφορές επιρροές από Βορρά και Νότο. Η παραδοσιακή μουσική της Ισπανίας στηρίζεται στην καθολική εκκλησιαστική παράδοση που είναι κοινή σε όλη την δυτική Ευρώπη, με [πολυφωνικές](#) χορωδίες, ευρεία χρήση του [εκκλησιαστικού οργάνου](#) και κλασικούς θρησκευτικούς ψαλμούς (Περγκολέζι, Μπαχ κ.α.). Μέσα από αυτό όμως έχει βγει μια ιδιαίτερη ισπανική παράδοση, με το γνωστό [πάσο ντόμπλε](#) (διπλό βήμα) και τις [ρανσέρας](#).

Στην Νότια Ισπανία και ειδικά την Ανδαλουσία υπάρχει η πολύ δυνατή παράδοση του [φλαμένκο](#), μιας έντονης μουσικής με σαφείς τσιγγάνικες και βορειοαφρικάνικες επιρροές.

Η ισπανική μουσική έχει επηρεάσει αποφασιστικά και ολόκληρη την λατινική Αμερική η οποία με την σειρά της σήμερα επηρεάζει σημαντικά την ισπανική μουσική, από τις [αβανέρας](#) (*habaneras*) της Καταλονίας στις αρχές του αιώνα, μέχρι την κατοπινή [ρούμπτα](#) και το σημερινό [ρεγκετόν](#).

Γνωστοί Ισπανοί καλλιτέχνες είναι οι τενόροι [Πλάθιδο Ντομίνγκο](#) και [Χοσέ Καρρέρας](#) από τη Μαδρίτη και την Καταλονία αντίστοιχα, η επίσης Καταλανή [σοπράνο Βικτόρια ντελς Άνχελς](#), ο κιθαρίστας [Πάκο ντε Λουθία](#) αλλά και οι πιο μοντέρνοι [Χοσέ Παδίγια](#) και [Μανουέ Τσάο](#).

Άμυνα

Πολεμικό Ναυτικό

Το [1987](#) το Ισπανικό Βασιλικό Ναυτικό αριθμούσε σύνολο στρατιωτικού προσωπικού 64.700 εκ των οποίων 5.200 αξιωματικοί, 37.000 ναύτες και 9.400 πολίτες εργαζόμενοι, 700 ναυτικοί αξιωματικοί και 11.500 ναυτικοί άλλων ειδικοτήτων.

Ο Ισπανικός στόλος (στοιχεία 1987) απαρτίζεται από 2 Αεροπλανοφόρα, 8 Υποβρύχια, 10 Αντιτορπιλικά, 12 Φρεγάτες, 4 Κορβέτες, 12 Πυραυλακάτους, 10 Περιπολικά πλοία, 4 Ωκεάνια

Ναρκαλιευτικά, 8 μεσαία Ναρκαλιευτικά, 38 ακταιωρούς, 33 περιπολικά, 1 Δεξαμενόπλοιο, 6 Βοηθητικά, 3 μεγάλα 2 μεσαία και 140 μικρά Αποβατικά, 1 Ανεφοδιασμού, 2 Εκπαιδευτικά, 1 πόντισης Φραγμάτων, 30 Ρυμουλκά, 12 Πετρελαιοφόρα, 10 Υδροφόρες, 40 άλλα βοηθητικά, 36 μικρά βοηθητικά και μια βασιλική θαλαμηγό. Οι αεροναυτικές δραστηριότητες εξυπηρετούνται* με 16 αεροσκάφη και 44 ελικόπτερα "παντός καιρού" της Αεροπορίας Ναυτικού.

Διοικητική διαίρεση

Αυτόνομες Κοινότητες

Δείτε το κυρίως άρθρο [Αυτόνομες Κοινότητες Ισπανίας](#)

Χάρτης των αυτόνομων περιοχών της Ισπανίας.

- [Ανδαλουσία](#)
- [Αραγωνία](#)
- [Αστούριες](#)
- [Βαlearίδες Νήσοι](#)
- [Βαλένθια](#)
- [Γαλικία](#) (ή Γαλίθια στα [ισπανικά](#))
- [Εστρεμαδούρα](#) (συχνά προφέρεται και Εστρεμαδούρα)
- [Θεούτα](#)
- [Κανάριες Νήσοι](#)
- [Κανταβρία](#) (Καντάμπρια)
- [Καστίλη και Λεόν](#)
- [Καστίλη-Λα Μάντσα](#)
- [Καταλωνία](#)
- [Μαδρίτη](#)
- [Μελίγια](#)

- [Μούρθια](#)
- [Ναβάρρα](#)
- [Λα Ριόχα](#)
- [Χώρα των Βάσκων](#)

Μεγαλύτερες αστικές περιοχές

1. [Μαδρίτη*](#) 5.263.000
2. [Βαρκελώνη](#) 4.251.000
3. [Βαλένθια](#) 1.499.000
4. [Σεβίλλη](#) 1.262.000
5. [Μπιλμπάο](#) 947.000
6. [Μάλαγα](#) 844.000
7. [Οβιέδο-Χιχόν](#) 844.000
8. [Αλικάντε-Έλτσε](#) 793.000

ΝΟΜΙΣΜΑ: Στην Ισπανία επικρατεί το ευρώ.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΦΛΩΡΑΤΟΣ
ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ